

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

září 2017

S. Markéta – nová generální představená

Sestra Markéta

foto: soukromý archiv

Kongregace sester sv. Cyrila a Metoděje má novou generální představenou. Na začátku srpna jednu z našich farních sestřiček, s. Markétu, civilním jménem Marii Husaříkovou, zvolila generální kapitula. Sestra Markéta u nás v kostele aranžuje a opečovává květiny, na cyrilometodějských školách pak dívka, která ji mají moc rády. Než odejde do nového působiště na Velehrad, prozradila nám několik detailů ze svého života.

1. Čím Vás oslovily sestry Cyrilky a jejich zaměření oproti jinému ženskému řádu?

Cyrlky mi byly velmi blízké již svým názvem. K tomu nemálo přispěla jejich obyčejnost, pracovitost a srdečný přístup k lidem. Nemohu však srovnávat s jiným řádem, protože jiné sestry jsem blíže nepoznala.

2. Jak dlouho učíte na brněnské Cyrilometodějské církevní základní škole a na Cyrilometodějském gymnáziu a střední odborné škole pedagogické? Co Vám tato práce přináší?

V brněnské komunitě sester žiji od srpna 1992, což znamená, že na základní a střední škole pracuji již od jejich začátků, tj. letos 25 let na základní škole a přes 20 let na střední pedagogické škole.

Co mi práce přináší? Pro mne jsou obě školy domovem. Všichni, kdo jsou součástí škol, ať už žáci, studenti, kolegové či zaměstnanci, všichni patříme nějak k sobě. Společně sdílíme své radosti i starosti.

3. Vaše květinové výzdoby v kostele sv. Augustina si zaslouží velký obdiv. Kde hledáte inspiraci?

Květina vždy dodá každému prostoru

určitý slavnostní ráz. Se sestrou Vojtěchou jsme jen laici, ale práce nás těší. Byly jsme nakouknout do kuchyně našich předních floristů, p. Kokeše a p. Rabušice. Několikrát jsem se také účastnila různých předváděcích floristických akcí, Brněnské růže atd. Kromě toho vycházejí nejrůznější odborné časopisy, jako je např. Florista, které sleduji. V současnosti se při hledání inspirace už spíše řídím svým citem.

4. I když máte málo volného času, co nejraději děláte?

Mám ráda přírodu, proto pokud se najde volný čas, chodím na procházky.

5. Co ráda čtete? Máte nějakou oblíbenou knihu?

Je to asi divné, ale kromě duchovních knih (Písmo svaté apod.) čtu spíše odbornější knihy nebo časopisy, které mi dávají víc nahlédnout do problematiky různých řemesel a výtvarných technik.

6. Spolupracujete i s Kongregací sester sv. Cyrila a Metoděje na Slovensku, tj. na Turzovce, v Bratislavě nebo v Sereďi? Navštěvujete se?

Sestry ze Slovenska patří do naší kongregace. Setkáváme se především na Velehradě při různých příležitostech, jako jsou duchovní cvičení či společné přednášky. Podle potřeby jezdíme na návštěvu na Slovensko.

7. Čím je pro Vás Velehrad?

Po vstupu do naší kongregace se mi Velehrad stal prvním domovem. Asi tři roky jsem bydlela na Stojanově (dnes Poutní a exerciční dům Stojanov – pozn. red.), kde jsem se v tamějším ústavu sociální péče starala o mentálně postižené děti, které tehdy bydlely v celém domě. V současné době jezdím na Velehrad několikrát do roka: dýchá nejen svou architekturou, ale i lidmi, kteří se sem přicházejí modlit a čerpat sílu. Velehrad je pro mě místem setkávání a modlitby.

Sestro Markéto, moc děkuji za rozhovor a za celý kolektiv Zpravodaje Vám vyprosuji hojnost Božích milostí na Vaší další cestě.

=jš=

Slovo úvodem

Milí farníci,

jako každý rok, tak i letos utekly prázdniny jako voda. A vždycky, když se něco končí, je dobrým zvykem se zamyslet nad tím, jaké to bylo, co nám to přineslo a co vzalo, kam nás to posunulo, co nám udělalo radost a co nás naopak rozesmutilo. Přiznám se, že já jsem se na prázdniny velmi těšil. Tím, že mnohé aktivity jsou vázány na školní rok, tak jsem počítal s tím, že o prázdninách bude více volného času, který využiji k tomu, abych si odpočinul, abych udělal to, na co nebyl během školního roku čas, a taky abych se věnoval svým oblíbeným činnostem. Před týdnem jsem bohužel (s mírným děsem) zjistil nejenom to, že jsem nestihl ani polovinu ze svého seznamu naplánovaných prázdninových úkolů, ale také že se cítím unavenější než na začátku prázdnin. (Ale to se mi možná jen zdá.)

Když jsem se zamyslel nad tím, co jsem vlastně během prázdnin stihl, tak jsem si uvědomil, že z toho, na co jsem se těšil, toho nebylo moc: přečetl jsem všeho všudy jednu knihu, jednou jsem si byl zasportovat (můj oblíbený volejbal) a jednou jsem se byl vykoupat (myšleno venku)... Celých čtrnáct nocí z prázdnin jsem strávil mimo faru: tři u rodičů a jedenáct na různých táborech a na setkání mládeže.

Co mě ale opravdu těší, je, že jsem si našel čas navštívit mnohé kamarády a přátele, na které mi během roku pro samé povinnosti nezbyl čas. I díky tomu, že nebyla přes prázdniny otevřená školní jídelna, jsem většinou poobědval s někým ze svých kamarádů nebo jsem přijal pozvání od někoho z farníků či sester. Celkově mohu říci, že prázdniny byly místem velmi mnoha zajímavých setkání – ať už s lidmi, které jsem znal, nebo s těmi, se kterými jsem se seznámil.

Takže myslím, že nemá cenu, abych litoval toho, co jsem nestihl, ale naopak jsem vděčný za to, co mi Bůh dopřál během prázdnin prožít.

o. Josef Novotný

Stalo se

Pozvání k prázdninovému farnímu volejbalu, které na začátku července zaznělo v ohláškách, přijal nečekaný počet zájemců. Středeční podvečery tak společně trávilo kolem patnácti sportovců, kteří tímto děkují Janu Tarabovi za organizaci.

~

Dvaadvacet mladých především z pátečního „náboženství pro starší děti“ strávilo poslední srpnové dny s o. Josefem na faře v Netíně. Tábor pro mládež od 12 let byl ve znamení prohloubení přátelství a vztahu k Bohu.

Pokřtěni byli:

1. 7. Teodor Kubanda
2. 7. Amálie Marie Biravská
23. 7. Kryštof Kristyán Nedorostek
20. 8. Iveta Kaštická
Apolena Barbora Nováková
27. 8. Maxmilián Lev Pavel Eduard Schön
Mariana Aloisie Holičková

Manželství uzavřeli:

1. 7. Kateřina Zárubová a Michael Kalný
21. 7. Kateřina Sázkavská a Václav Javora
22. 7. Gabriela Hrazdírová a Martin Vild
Dominika Bezáková a Jan Stratflek
29. 7. Kristýna Jančíková
a Martin Bednařík
12. 8. Pavla Spurná a Jaroslav Lukeš
26. 8. Iveta Kaštická a Tomáš Janský
Marie Nečaslová a Zdeněk Hojač

Zesnuli:

3. 8. Stanislava Musilová

Biskup Vojtěch Cíkrle ustanovil o. Josefa od 1. 8. 2017 u Sv. Augustina farářem.

foto: archiv

Celostátní setkání mládeže Olomouc 2017

CSM se uskutečnilo ve dnech 15.–20. srpna 2017 a bylo určeno pro mladé lidi od 14 do 30 let.

Od setkání jsem toho moc neočekávala, jela jsem tam hlavně kvůli lidem, s kterými jsem chtěla strávit část prázdnin. O program jsem se dopředu nijak zvlášť nezajímala, ale nakonec jsem byla mile překvapena a setkání si užila.

Po příjezdu jsme byli ubytováni na vysokoškolských kolejích, což byla oproti Krakovu velmi příjemná změna. Samotné setkání začalo večer v areálu Korunní pevnůstky, který byl středobodem dění celého setkání mládeže. Na pódiu se tu sloužily mše, zpíval sbor, hrály se scénky, probíhaly rozhovory atd.

Každé dopoledne byla v pevnůstce ranní modlitba, program a mše svatá. Odpoledne jsme se mohli hlásit na workshopy, přednášky či nejrůznější sportovní klání. Bylo opravdu z čeho vybírat. V pátek odpoledne jsme vyrazili na pouť na Svatý kopeček. Bylo velmi horko, ale na Kopečku jsme se odměnili skvělou zmrzlinou a limonádou. Na Svatém kopečku také probíhalo setkání jednotlivých diecézí a nakonec mše svatá, po které následovalo překvapení

v podobě ohňostroje. A pak už nás čekala 8 km dlouhá cesta zpět na ubytování, kam jsme dorazili kolem půlnoci.

V sobotu se za účasti řady kněží a biskupů, včetně našich – Vojtěcha a Pavla konala pouť rodin a právě díky spoustě rodinám, které přijely, se počet účastníků setkání vyšplhal až k 8000 lidí. Pout' zahrnovala program pro děti, ale také představení povolání (řehole, hnutí, prorodinné organizace), otevřené kláštery a svědectví.

Letošní setkání bylo zakončeno v neděli dopoledne mší svatou, kterou celebroid olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner. Po ní jsme se začali rozjíždět do svých domovů.

Ačkoliv jsem se zúčastnila jenom půlky programu, setkání se mi líbilo. Potkala jsem spoustu kamarádů, které vídám jen minimálně, objevila v Olomouci spoustu krásných míst (mj. i kaváren) a zažila prostě něco nového.

Jako zajímavost mohu zmínit, že se kvůli bezpečnosti účastníků setkání celá Olomouc hemžila po zuby ozbrojenými policisty. Takže to místy vypadalo, že je jich skoro víc než účastníků.

Markéta Zuziaková

Země jezer u Sv. Augustina

V neděli 13. srpna se v našem kostele uskutečnil koncert sboru EZERZEME, v překladu ZEMĚ JEZER, který k nám přijel z Lotyšského města Rēzekne. Sbor působí od roku 1981. Je držitelem mnoha soutěžních ocenění, například 1. cena v mezinárodní soutěži sborů v Rimini (Itálie), a v roce 2014 vyhrál Světovou Sborovou Olympiádu. Sbor koncertuje v mnoha zemích Evropy, v České Republice nezpívali poprvé. Již v minulém roce měli koncert v Praze. Při mši svaté sbor zazpíval „MISSA SIMPLEX“ od R. Dubra. Po ní již následoval koncert, kde zazněly krásné skladby od lotyšských autorů.

Lotyšský sbor Ezerzeme

foto: mš

Sbor se s námi díky velkému potlesku ve stoje rozloučil přídávkem, který zazněl před oltářem. Při doznívání písně zpěváci postupně odcházeli. Koncert byl příjemným zpestřením nedělního večera a věřím, že si z něj posluchači odnesli pěknou vzpomínku. Marcela Jelínková, ml.

Bud', kde jsi!

V rámci Katolické charismatické konference se konají na různých místech Brna přednášky, adorace, koncerty a podobně. Kostel svatého Augustina byl k dispozici účastníkům v pátek 7. července, kdy P. Štěpán Smolen hovořil na aktuální téma „Hledání stálosti v nestálé době“. Posluchači náš milý kostel zaplnili opravdu do posledního místečka.

„Velmi mne překvapilo, že autor tolika zajímavých myšlenek, které vtěsnil do několika knih, je tak mladý člověk, krát-

ce po vysvěcení,“ svěřil se Jiří Schejbal. Lektor na příklad doporučil nechodit po vícero cestách zároveň: „Když se totiž budu snažit jít po více cestách a snažit se dělat všechno, tak nedojdu nikam.“ „Ocenila jsem, jak dokázal odkrýt „základnosti“ současnosti a přitom aktualizoval myšlenky poustních Otců,“ zmínila s. Michaela, která se přednášky také zúčastnila a zakoupila si i knihu na toto téma „Bud', kde jsi“. „Velmi mě oslovila přitažlivá forma – předávat myšlenky poustních otců pomocí rozhovorů o prostých věcech,“ dodala s. Michaela. =omh=

Andrea Santorio: Pokud mohu, raději jdu k Augustinovi

V druhém a třetím srpnovém týdnu jsme si mohli všimnout nové tváře, která byla u oltáře společně s o. Josefem. Byl to jáhen, Andrea Santorio, který působí v Itálii, mluví plynne česky a jeho prarodiče žijí na území naší farnosti. Dá-li Pán, příští léto se můžeme těšit u nás ve farnosti na jeho primici. Zeptala jsem se ho na několik otázek.

Vaši prarodiče pocházejí z Brna, Vy žijete v Itálii. Jaký máte vztah k Brnu a k naší farnosti?

Brno je město, ve kterém jsem v dětství prožíval nezanedbatelnou část letních prázdnin u prarodičů. Hrával jsem zde tenis, chodil na program na hvězdárnu, jezdil na kole na přehradu s tetou a samozřejmě nechyběl sem tam výlet za nějakou památkou, na hrad či na zámek; měl jsem také vždy rád procházení po městě a jízdy MHD. Vztah k Brnu tedy mám velice vřelý. S farností je to trošku horší: farníky neznám osobně a s rodinou, když jsme tady v Brně, se vždy spíše chodí na mši někam do města či na Staré Brno. Nicméně k Augustinovi mám dlouhodobý citový vztah proto, že jsem sem chodil pěšky již jako dítě, nejprve s dědečkem a pak, když jsem už byl větší, tak sám či s bratry. A vždycky jsme se stihli vrátit včas na Večerníček, který se tehdy vysílal ještě v 19:00. Také teď tedy, pokud mám možnost, přijdu raději vždy k Augustinovi.

Jaká byla Vaše cesta ke kněžství?

To je vůbec velice těžká otázka obecně, protože je to vlastně otázka o mém povolání. Ze zkušenosti vím, že příběhy povolání jsou každý jiný a výjimečný, ale že i přesto mají všechny něco společného. Velice stručně bych řekl, že jsem v dospí-

vání radikálně zapochyboval o křesťanské víře jako takové, ale práce s fakty mě nakonec přesvědčila o tom, že na Kristově zmrtvýchvstání asi něco bude. Vystudoval jsem architekturu v Benátkách, což byl můj životní cíl: stát se urbanistou a docentem na fakultě.

Pak jednou na mši (tuším v Česku) se mi stalo, že bylo evangelium a kázání o tom, jak je mnoho úrody, ale málo dělníků, mně to velmi utkvělo a nebyl jsem mermomocí schopen se té myšlenky zbavit. Nakonec jsem se účastnil kurzu zaměřeného na poznání svého povolání a hned při prvním setkání jsem zažil něco pro mě dosud nevídaného – setkání s Bohem. A tak jsem mu tam vyhrkl, že když je to On a když mě tak bezmezně miluje i přes všechny mé vady a hříchy, i se všemi mými vlohami a klady, tak že cokoli bude chtít, udělám. No, a to cokoli bylo celkem hned poměrně jasné – vstoupit do semináře. Tak jsem vstoupil a tu architekturu jsem dokončil, až když už jsem byl v semináři.

Kdybyste porovnal církev v ČR a v Itálii, v čem se nejvíce liší?

Moc zkušeností z církve v Česku nemám, kromě mší tady u Sv. Augustina a různé jinde po Brně. Všiml jsem si však toho, že na mši chodí průměrně podstatně mladší lidé než u nás na severovýchodě Itálie. Mám moc rád také to, že tady bývá při mši běžný varhanní doprovod a že se zpívá celý žalm po prvním čtení a celé ordinarium včetně Kréda, u nás se tak zpívá pouze při největších slavnostech.

Jáhen Andrea na horách

foto: soukromý archiv

Nelze ovšem porovnávat církev v Česku s církví v Itálii celoplošně, a to proto, že v Itálii panují velké rozdíly mezi severovýchodem, severozápadem, Římem, středem a jihem země. Z církve v Česku mám celkový pocit, že je sice menšinová, ale zato vřelá a činná; v Itálii zato dříve drtivě většinové katolictví rychle ustupuje sekularizaci a křesťanské společnosti na tu situaci hledí ještě s určitou bázňí – jde přece jenom o zlomovou situaci. **Jste nyní v Brně na prázdninové návštěvě prarodičů, nebo máte cestu spojenou s duchovním cílem?**

Tak tato je ta nejjednodušší ze všech čtyř otázek. Jsem tady na prázdninové návštěvě prarodičů. Mám ovšem pár ještě nesplněných přání, co se týče duchovních cílů: pouť na Velehrad a návštěva Čihoště.

Děkuji za rozhovor a těšíme se na Vás zase příští rok při Vaší návštěvě.

=mš=

Představujeme kněze v naší farnosti: David Ambrož

V neděli, při večerních mších svatých, jsme se během roku mohli setkávat s dalším knězem v naší farnosti, otcem Davidem Ambrožem. Třiačtyřicetiletý morální teolog od loňského roku působí jako spirituál Biskupského gymnázia v Brně. I jemu jsem položila několik otázek.

Jak jste trávil letní prázdniny?

Jak nejlépe jsem dokázal! To víte... nějaké návštěvy, výpomoc kolegům...

Jste rodilý Brňan. Jak vnímáte toto město? Kam rád chodíte, když máte volno, a proč?

Brno vnímám asi jako každý rodilý Brňan. A konkrétní výlučné místo, kam bych se přednostně uchyloval, nemám.

Jako spirituál Biskupského gymnázia v Brně se více cítíte jako kněz, učitel, nebo kamarád?

Kněz jsem na prvním místě, ostatní se odvíjí od situace.

Jaké máte plány se svými studenty v příštím školním roce?

Nic zvláštního neplánuji.

Jak vzpomínáte na své studium na Cyrilometodějské

R. D. ThLic. David Ambrož

foto: jo

teologické fakultě UP v Olomouci a na další Vaše studium v Římě?

Je to již dlouho, takže moc nevzpomínám. Ale bylo fajn být s přáteli.

Již rok působíte v naší farnosti. Cítíte se již u nás jako doma?

Ve vaší farnosti nejsem ustanoven, ale rád občas pomohu. **Rád chodíte do přírody. Jak máte čas na svou zálibu – lezení po skalách?**

Do přírody chodím skutečně rád, ale po skalách nelezu.

Děkuji za rozhovor. =jš=

Farní diář

4. 9.	8:00 Mše svatá na zahájení školního roku pro CMCZŠ
4. 9.	9:30 Mše svatá na zahájení školního roku pro CMGaSOŠPg
10. 9.	Fotbalové utkání ministranti vs otcové
16. 9.	14:00 Setkání seniorů: pouť na Petrov + návštěva u o. Tomáše Koumala
17. 9.	Mše svaté v 7:00 a 9:00 hodin bude sloužit o. Karel Janů ze Slavonic
28. 9.	Slavnost sv. Václava, mše sv. v 7:00 a 18:00 hodin

Děje se v diecézi

Biblický kurz jubilejné: Matoušovo a Markovo evangelium

Pastorační středisko brněnské diecéze nabízí letos na podzim další ročník Biblického kurzu, tentokrát na téma: Matoušovo a Markovo evangelium. Kurz se uskuteční v Brně na Biskupském gymnáziu v období září–listopad 2017 v pěti večerních čtvrtečních podvečerních setkáních: 21. 9., 12. 10., 26. 10., 9. 11. a 23. 11. 2017.

Přihlášky jsou k vyzvednutí na faře u Sv. Augustina nebo je možné je stáhnout na www.pastorace.biskupstvi.cz.

Farní invaze do Slavonic

Podohodě s o. Karlem Janů jsme naplánovali akci nazvanou „Farní invaze do Slavonic“, která se bude konat o „prodlouženém víkendu“ 28. 9. (čtvrtek) – 1. 10. (neděle). Školou povinné děti budou pravděpodobně mít v pátek 29. 9. reditel-ské volno, práci povinní dospělí si budou muset vzít jeden den dovolené. Jinak je ale možné přijet třeba jen na víkend.

„Farní invaze“ má za cíl mj. podpořit o.

Moravská církevní provincie posílí o dva nové biskupy

Na závěr poutní cyrilometodějské mše, která se konala na Velehradě 5. července, apoštolský nuncius arcibiskup Giuseppe Leanza oznámil jmenování dvou nových pomocných biskupů pro olomouckou arcidiecézi – dosavadního generálního vikáře Josefa Nuzíka a kancléře arcibiskupství Antonína Baslera.

Mons. Josef Nuzík se stal knězem v 29 letech. Biskupského důchodu se dožije, dá-li Bůh, v roce 2041. Josef pochází ze Strání. Pojedete-li tam z Brna, v Kyjově budete v polovině cesty. Počet dcer a synů u Nuzíkových nakonec dosáhl skóre 6 a 5. Dobré, co? Maturant ze Slovákých strojírů byl čtyři roky u soustruhu a dva roky na vojně. Studium teologie začal těsně před sametovou revolucí. Jáhenskou službu prožil v Novém Jičíně, jako kaplan sloužil v Luhačovicích a Pozlovicích, po roce převzal farnosti Nivnice a Korytná. Poutní kostel ve Štíplě u Zlína a Hvozdnou spravoval v roce 2003. To už byl děkanem. Vicerektorem semináře v Olomouci byl čtyři roky, službu generálního vikáře vykonává devátým rokem, o diecézi tedy ví všechno. Biskupem se stane ve věku 51 let. Z nich je knězem třiatřicátý rok. Pro srovnání, arcibiskup Jan Graubner se stal biskupem ve 43 letech, Josef Hrdlička ve 48, biskup naší diecéze Vojtěch Cikrle ve věku 43 let. Josef je pro mne vzorem člověka pracovitého, naslouchajícího, pro kterého je schopnost dohodnout se velmi důležitá. Nikoli

Mons. Josef Nuzík, Mons. Jan Graubner a P. Antonín Basler (zleva) foto: František Jemelka

ra 1956 v Šumperku jako kluk po třech sestřích. Rodina žila v nedalekých Olšanech. Jako středoškolák se stal odborníkem na elektrickou trakci a kolejová vozidla v železniční dopravě. Po maturitě to vypadalo takto: Rok práce u ČD – dva roky vojny – rok u ČD – fakulta v Lito-měřicích. 30. června 1984 vysvětil otc Antonína biskup Josef Vrana. Službu kaplana začal v Luhačovicích, od roku 1990 byl farářem ve Vizovicích a v Horní Lhotě, od roku 1993 pak děkanem vizovického děkanátu. Jako farář od Svatého Michala v Olomouci a kanovníka Metropolitní kapituly u sv. Václava v Olomouci jej známe už osmnáct let, kancléřem kurie Arcibiskupství olomouckého je sedmáctým rokem. Je členem liturgické komise ČBK. Biskupem se stane ve věku 61 let; dá-li Bůh, čeká jej čtrnáct let služby. Otce Antonína znám jako pohotově ochotného člověka s velkým smyslem jak pro řád věcí, tak pro krásu, zejména v umění. Běžně jej potkáte s kytarou. Jeho biskupským mottem je zvolání: Skrze něho a s ním a v něm.

Oba budou vysvěceni v sobotu 14. října 2017 v katedrále svatého Václava v Olomouci. Mše svatá začíná v 10 hodin. Přijedete? *=omh=*

Karla v jeho úsilí o průběžné zvelebování svěřených farností, takže nedílnou součástí invaze bude manuální práce (jeden den, buď pátek, nebo sobota). Kromě toho můžeme uspořádat nějaký společný výlet do krásné podzimní přírody České Kanady, nebo mít vlastní individuální program a v neposlední řadě způsobit zaplněný kostel (což tam, bohužel, není příliš častým jevem) při každé mši, které se zúčastníme, přičemž můžeme přispět i nějakými zpěvy („kytarovky“).

Akce je vhodná prakticky pro všechny věkové kategorie, resp. všechny, kdo mají

aspoň trochu turistického ducha. Spát se bude na farách ve Slavonicích a Dešně (celkem asi 45–50 míst), kde jsou postele, ale spacák nutno mít vlastní. Při větším zájmu si ti otrlejší vezmou vlastní stany, popř. si seženou vlastní ubytování.

Aby invaze proběhla pokud možno ku všeobecné spokojenosti, prosím ty, kdo se jí chtějí zúčastnit, o závazné vyplnění dotazníku na následující adrese: <http://bit.ly/slavonice>, nejpozději do 10. 9.

Kontakt pro případ jakýchkoliv dotazů: Jakub Šebek (Zico), zico@email.cz, tel.: 602 155 380. *Jakub Šebek*